

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

อยู่ในความพอดีบ้าง

วันนี้เป็นวันมหามงคลแก่พี่น้องชาววัดป่าบ้านตาดของเรามากที่สุดทีเดียว คือ ศจ.ดร.สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ท่านเสด็จมาโปรดประทานความร่มเย็นแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย มีบริเวณใกล้เคียงแถวนี้เรียกว่า บ้านตาด เป็นต้น ต่างก็ได้มาชมพระบารมีของท่านที่สูงส่งผดมนุชย์ทั้งหลาย มนุชย์ทั่ว ๆ ไปก็มี มนุชย์ต่ำต้อย มนุชย์ทั่ว ๆ ไป มนุชย์สูง มนุชย์สูงสุด หลายประเภทของ มนุชย์เรา ไม่ใช่เพียงว่าเกิดเป็นมนุษย์แล้วก็จะเสมอกันไปหมด ไม่ได้เสมอ สิ่งที่เป็น แก่นอันสำคัญฝังอยู่ในจิตใจให้แสดงออกมา ทั้งความมีคุณค่าไม่มีคุณค่า แสดงออกมา จากใจของผู้เป็นเจ้าของนั้นแล เพราะฉะนั้นคนเราจึงมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน

เกิดมาเป็นมนุษย์ คำว่ามนุษย์เป็นคำกลาง ๆ แยกออกไปมนุษย์ที่ต่ำก็มี สูงขึ้น มากก็มี สูงจนกระทั่งสูงสุดก็มี เป็นชั้น ๆ ขึ้นไป นี่เป็นเพราะกรรมตกแต่งมา ไม่มีใคร ตกแต่งให้ใครเลย สัตว์ทุกตัว มนุชย์ทั่วโลก เรียกว่าสัตว์ทั่วโลกอยู่ใต้อำนาจแห่งกรรม ด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้ระมัดระวังกรรม คำว่ากรรม แปลว่าการ กระทำ เป็นกลาง ๆ ทางชั่วเรียกว่าอกุศลกรรม ทางดีเรียกว่ากุศลกรรม เมื่อทำลงไป แล้วก็ไปเป็นกุศลและอกุศลจากการกระทำดีชั่วของแต่ละราย ๆ นั้นแล ท่านจึงสอนไม่ให้ ประมาทกรรม

หลักพุทธศาสนาสิ่งที่กรรมหมด รวบรวมไว้หมดในยอดพุทธศาสนาสิ่งที่กรรม ใครเป็นผู้ทำกรรม ก็ขึ้น มโนปุพฺพฺพคฺมา ธมฺมา มโนเสฏฺฐา มโนมยา กรรมนี้มีใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ใจเป็นโรงงานใหญ่โต เรียกว่าใจคือมหาเหตุอยู่ที่นั่นหมด แสดง ออกจากใจ จะแสดงออกไปทางดีทางชั่วขึ้นจากใจทั้งนั้น ท่านจึงสอนโลกให้มองดูใจตัวเองทุกคน มองตั้งแต่ข้างในนี้ออกไปข้างนอกให้เห็นตลอดทั่วถึงเป็นลำดับ ตามอำนาจ แห่งการพิจารณาของผู้คิดอ่านไตร่ตรองต่าง ๆ ซึ่งออกไปจากใจนั้นแล ถ้าใจคิดดีก็เป็น ผลดีขึ้นมา สร้างความดีขึ้นมา พุทธก็ชอบธรรม การกระทำก็มีเหตุมีผล สะอาดสะอาด เจ้าของเองก็ไม่ได้ตำหนิตีเดียเจ้าของ จนกระทั่งคนอื่นก็ไม่มีใครตำหนิตีเดีย เพราะ ต่างคนต่างเลือกเฟ้นแล้วก่อนที่จะทำลงไป

ท่านสอนไว้ว่า นิสมฺม กรณฺ์ เสยฺโย ก่อนจะทำลงไปให้คิดอ่านไตร่ตรองจากใจ เสียก่อนแล้วค่อยทำ แม้จะผิดพลาดก็ไม่มาก แต่คนไม่คิดอ่านไตร่ตรองอะไร ทำตาม ความอยากคิดอยากทำอยากพูด มักจะเสียเป็นส่วนมาก ทางดีไม่ค่อยมี ท่านจึงสอนให้ ทำความดีด้วยใจของเรา หลักพุทธศาสนาแล้วลงที่ใจ ใจเป็นผู้ผลิตสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา ถ้า

ใจได้รับการคิดอ่านไตร่ตรองและได้รับการอบรมจากศาสนา เฉพาะอย่างยิ่งพุทธศาสนาของเรา เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอด ทาที่ใดเสมอเหมือนไม่มีแล้ว เราไม่ได้พูดเป็นคู่แข่งกระทบกระเทือนกัน แต่ธรรมต้องเอาของจริงออกมาพูด ดีบอกว่าดี ดีขึ้นได้ ภูมิใดบอกตามขั้นตามภูมิแห่งความดีนั้น ๆ ดีสุดยอดก็บอกตามสุดยอดแห่งความดี ความชั่วสุดขีดก็บอกตามความชั่ว นั้นเรียกว่าธรรม

ธรรมจะพูดอย่างตรงไปตรงมา ไม่เอียงซ้ายเอียงขวาเอียงหน้าเอียงหลังไปไหน หละ เรียกว่าธรรม โลกเมื่อเชื่อธรรม ปฏิบัติตามธรรมที่ถูกต้องอยู่แล้วนั้น ย่อมเป็นที่เย็นใจทั้งตัวเองและผู้อื่น ที่เกี่ยวข้องมากน้อยก็เย็นใจไปตาม ๆ กัน เพราะต่างคนต่างพิจารณาโดยธรรม ปฏิบัติโดยธรรมด้วยกัน ย่อมไม่ค่อยกระทบกระเทือนกันอย่างง่ายดาย การกระทบกระเทือนกันไม่ว่าส่วนใหญ่ส่วนย่อย มักจะเป็นไปจากจิตใจที่ผิดพลาดไปแล้วเท่านั้นเอง แล้วก็ขัดก็แย้งกัน ต่อจากนั้นมาก็ทะเลาะเบาะแว้งรบราฆ่าฟันกัน ก็เพราะจิตใจขัดแย้งกันนั่นเอง

ย่นเข้ามาหาตัวของเรา ท่านสอนถึงใจของคนใจของสัตว์ มนุษย์เราสำคัญที่จะรับรองพุทธศาสนาได้ ท่านสอนลงที่ใจ ใจตั้งแต่ตื่นนอนมานี่คิดแล้ว ไม่ทราบว่าจะคิดเรื่องอะไร ๆ แต่เจ้าของไม่ได้คิดอ่านไตร่ตรองพิจารณาดูเรื่องความคิดของเจ้าของเป็นความคิดชั่วประการใดแล้ว มักจะแสดงออกไปตามความคิดที่ไม่ได้คิดอ่านไตร่ตรอง แล้วก็ผิดพลาดไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับมีแต่ความคิดที่ผิดพลาด กิริยาที่แสดงออกมามีแต่ความผิดพลาด คนนั้นเรียกว่าเหลวไหล หากความสุขทั้งวันไม่เจอเลย มีแต่ความผิดพลาดซึ่งนำมาแห่งความทุกข์ทั้งหลายเท่านั้น แล้วจะหวังเท่าไรก็ตามหวังความสุข หวังไม่ได้นะ ความสุขนั้นเป็นผลไปจากเหตุ คือความคิดการกระทำของเราดีถึงจะดี

เพราะฉะนั้นวันหนึ่ง ๆ ขอให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธ ได้คิดอ่านไตร่ตรองตนเองบ้างตามหลักพุทธศาสนาที่ท่านสอนลงที่ใจ ที่เป็นโรงงานอันใหญ่โตที่สุด คือใจของเรา ให้คิดอ่านไตร่ตรอง วันนี้เราจะทำหน้าที่การงานอะไรบ้างให้คิด มีส่วนได้ส่วนเสียอะไร ส่วนผิดถูกชั่วดีอะไร ให้พิจารณาไตร่ตรองเสียก่อนก่อนที่จะดำเนินงานแต่ละขั้น ๆ อย่างนี้คนเราไม่ค่อยผิดพลาดมากนักะ ไอ้โกโรโกโส คิดอย่างไร ทำอย่างนั้น ๆ ผิดไปทั้งนั้นแหละ ผลที่ได้มาก็มีแต่ความผิด ดีบตันอันตู้ภายในจิตใจ ระบายออกก็เป็นพินเป็นไฟต่อหูคนอื่นใจคนอื่น ให้ได้รับความกระทบกระเทือน ใครระบายออกมาก็มีแต่พินแต่ไฟ ออกมาจากความผิดพลาดของใจที่แสดงออกมาทางกาย วาจาความประพฤติหน้าที่การงานไม่ดี ก็เป็นผลเสียไปหมด คนทั้งคนมีแต่ความเสียหาย จะหาสารประโยชน์อะไรจากตัวของเรา

เราฟังอะไรทุกวันนี้ ต้นไม้ภูเขาเขาก็เป็นต้นไม้ภูเขา ดินฟ้าอากาศเป็นเรื่องของเขา ตึกกรมบ้านช่องถนนหนทางอาศัยเขาไปเป็นวัน ๆ เพียงวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น ส่วนที่จะฟังเป็นฟังตายจริง ๆ คือเราต้องอาศัยเรา ความดีงามของเราให้คิดอ่านไตร่ตรอง ขวนขวายหาмаไว้เสมอตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ทุกวัน ๆ ให้พากันคิดอ่านไตร่ตรองอย่างนี้บ้างนะชาวพุทธเรา เดียวนี้เหลวไหลมากชาวพุทธเรา เอาธรรมจับมันเห็นหมดจะว่าไง ก็เลสจับจับจนตายมันก็จมอยู่ตลอดก็ปัดตลอดก็ลี้ไม่มีวันพ้น ให้กิเลสจับมุดลงนรกอเวจี สวรรค์ไม่มีแหละ มีตั้งแต่นรกอเวจีถ้ากิเลสจับไล่ลงไป ถ้าธรรมจับแล้วหลุดลากขึ้นมา อะไรผิดอะไรถูกธรรมย่อมทราบและปฏิบัติตามธรรม เราก็จะมีความหวังในตัวของเราวันหนึ่ง ๆ

วันหนึ่งมีกี่ชั่วโมง ในชั่วโมงหนึ่ง ๆ เราคิดอ่านไตร่ตรองทำหน้าที่การงานอะไรบ้าง คิดไปโดยลำดับ จนกระทั่งวันหนึ่ง ๒๔ ชั่วโมงเราได้อะไรบ้าง ให้คิดอ่านไตร่ตรองบ้างนะ เราหาความดีต่อเรา เราอย่าเป็นไปตามกิเลสทุกอย่าง ความโลภไม่มีคำว่าเมืองพอนะ คนเสียเพราะความโลภมากนี้มากต่อมากทีเดียว แล้วยังชมเชยกันว่าความโลภนี้เป็นของดีของดี ได้เท่าไรก็ไม่พอ ๆ ฟุ้งหนึ่งแล้วยังไม่พอ อยากหาฟุ้งมาอีก ไปหาซื้อตามตลาดก็ไม่มีฟุ้ง ใครก็มีแต่ฟุ้งเดียว ๆ ถ้าหากว่ามีตลาดร้านค้าขายฟุ้งคนนี้ คนคนเดียวนี้จะไปกว้านซื้อเอาหมดในตลาดร้านค้า ไม่ว่าอำเภอจังหวัดใดก็ตาม ขายฟุ้ง ๆ ให้มนุษย์ เพราะมนุษย์นี้ฟุ้งใหญ่ฟุ้งหลวง กางออกตลอดเวลา ความอยากความโลภมันยึดเข้าไปใส่เข้าไปเต็มฟุ้ง จนกระทั่งฟุ้งแตกก็ไม่รู้ตัว

ความโลภไม่พาคนให้รู้ตัวนะ ถ้าเป็นธรรมแล้วอิมก็รู้ว่าอิม พอดีแล้วก็รู้ว่าพอดี หิวก็รู้ว่าหิว อิมขนาดไหนก็รู้ อิมเต็มทีพอหยุดแล้วก็ควรหยุด การรับประทานเขารับประทานกันอย่างนั้น การหลับนอนก็เหมือนกัน ไม่นอนจนจมเหมือนหมูอยู่ในปลักในขี้ต้มขี้โคลน เรานอนแบบจะตื่นเพื่อหาผลหาประโยชน์ใส่ตัวของเรา เราไม่ได้นอนเพื่อจม อันนี้เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เราก็ไม่ได้เกิดเป็นมนุษย์เพื่อจม เราเกิดเป็นมนุษย์เพื่อยกฐานะของเราขึ้นด้วยคุณงามความดีทั้งหลายต่างหาก เพราะฉะนั้นเราจึงควรคิดให้มาก

คำว่าความโลภพี่น้องทั้งหลายทราบไหม เมืองไทยเรากำลังจะจมอยู่เวลานี้ เพราะความโลภมิใช่หรือ นี่ละความโลภ ไปหามาซิฟุ้ง ไปอุดหนุนดูเขาขายฟุ้งใหม่ มนุษย์มีฟุ้งเดียว อยากได้มาอย่างน้อยให้ได้สัก ๑๐ ฟุ้ง แขวางเป็นพวงเต็มตัวเลย ฟุ้งนี้ใส่ความโลภ ฟุ้งนี้ใส่ความโกรธ ฟุ้งนี้ใส่ราคะตัณหา หาเมียหาผัวให้ได้มาก ๆ ร้อยคนพันคนใส่ฟุ้งนี้ ความโกรธ โกรธเคียดแค้นเท่าไรไม่มีวันอิมพอ เอาใส่ถุญนี้ยามนี้ เอา โกรธมาเท่าไรใส่ยามนี้ถุญนี้ เอาจนกระทั่งให้พอ ความโกรธจะพอไหม ยามแตกก็ไม่พอ ถุญ

ยามใส่ผ้าใส่เมียบีหลาย ๆ คนไม่พอ ฤงยามแตกผ้าก็ยังไม่พอ เมียบียังไม่พอ เนอะ
 ความโลภ โลภเท่าไรก็ไม่พอ มีอะไรชนเข้ามาใส่ฤงนี่อีก ได้เงินเป็นแสนเป็นล้านยังไม่
 พอ ออยากได้สิบ ๆ ล้าน พันล้าน หมื่นล้าน แสนล้าน สมบัติของคนทั้งโลกเอามาใส่ยาม
 เดียวฤงเดียวให้เต็ม ฤงยามแตกความโลภยังไม่แตก ยังไม่พอ ดั้นหาอยู่อย่างนั้น

เป็นของดีแล้วหรือ คนดีดคนดีนเพราะความหิวความกระหายไม่ใช่คนสบาย
 นะ หิวด้วยความโลภก็ไม่สบาย หิวด้วยความโกรธก็ไม่สบาย หิวด้วยราคะตัณหาผิวมาก
 เมียบีมากก็ไม่สบาย ผ้าเมียบีแตกฉานชานเซ็น ลูกเล็กเด็กแดงแตกไปหมด พ่อแม่เอาผ้า
 เอาเมียบีเอาหญิงเอาชาย ซึ่งไม่ใช่เป็นของเลิศเลออะไร แมแต่สัตว์เดรัจฉานเขาก็มีตัวผู้
 ตัวเมีย แล้วเอามาแข่งกันในบ้านเรือน กัดลูกกัดเต้าหลานเหลนตลอดครอบครัวผ้าเมียบี
 จนกระทั่งถึงวงศ์สกุลแตกกระจัดกระจายไปหมด เพราะผ้าไม่พอเมียบีไม่พอ นี่ละความ
 โลภพิจารณาซิ ฤงไหน ๆ แตกทั้งนั้น เอามาก็ฤงไปซื้อเอามาจากเมืองอุดรนี้ เอามาก็ฤง
 มาใส่คนเดียวนี้แตกหมด เพราะคนนั้นก็เอาเท่านั้นฤง คนนี้ก็เอาเท่านั้นฤง สุด
 ท้ายทางตลาดก็เลยจะทะเลาะกัน หาฤงมาขายไม่พอกับคนซื้อ คนนั้นก็โลภ คนนี้ก็โลภ
 คนนั้นก็โลภไม่พอ ฤงยามไม่พอ ฤงใหญ่ไม่พอ สุดท้ายก็เลยแตกกระจัดกระจายกัน ทั้ง
 ผู้ไปซื้อไปขายทะเลาะกันยุ่งไปหมด นี่เพราะความโลภเห็นไหม พิจารณาซิ

ให้อยู่ในความพอดีบ้าง ความพอเพียงความเพียงพอเป็นยังไง ศาสนาสอน
 ความพอดี อยู่เพียงพอ ไม่ได้สอนให้โลภดั้นตามความโลภ ดั้นจนตายก็ไม่มีสิ้นสุด
 ตายทิ้งเปล่า ๆ วิ่งตามความโกรธ ราคะตัณหา วิ่งเท่าไรไม่มีเมืองพอนะ ตายทิ้งเปล่า ๆ
 ด้วยกันหมด เพราะฉะนั้นจงอย่าวิ่ง พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วทุกอย่าง โลภ คนไม่ตาย
 ย่อมมีความอยากเป็นธรรมดา อยากหามาเพื่อความ สุข ไม่ได้หามาเพื่อการสังหารตน
 ด้วยความโลภไม่พอนั้น ความโกรธ พอเริ่มโกรธขึ้นเท่านั้นมันก็เผาตัวแล้ว ไหนยังจะ
 เอาความโกรธของตัวที่เป็นไฟทั้งกองอยู่ในหัวใจนี้ ไปเผาหัวใจคนอื่นอีกให้เป็นฟืนเป็น
 ไฟกันทั้งบ้านทั้งเมืองมันสมควรแล้วหรือ ดูซินะความโกรธมันเกิดที่ไหนก่อน มันเกิดที่
 หัวใจของเราก่อน เผาเราก่อนอื่น

ความไม่พอใจ ความเคียดแค้นเผาเราแล้ว ก็ระเบิดสาดกระจายไปหาคนอื่น
 ให้เขาเดือดร้อนกันทั้งบ้านทั้งเมืองมันสมควรแล้วหรือ โลกนี้มีแต่ไฟเผากันใช้ได้เมื่อไร
 ถ้าพูดถึงราคะตัณหาก็ก็น่าเหมือนกัน สัตว์เขาก็มี พระพุทธเจ้าสอนแล้วให้พอดีพอดี อยู่
 กันอย่างพอดีพอดี ผ้าเมียบีผากเป็นผากตายกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ความพึงเป็น
 พึ่งตายต่อกัน ผ้าเมียบีเท่านั้นพอ พระพุทธเจ้าไม่เคยมี ๒๐ เมียนะ สวาททั้งหลายก็
 เหมือนกันท่านออกบวช ท่านไม่ได้ไปหาค้าขายเอาผ้าเอาเมียบีมาเป็นสรวงของโลภนะ
 พุทธิ์ สรรณิ์ คัจฉามิ พระพุทธเจ้ามีพระยโสธราพิมพาพระองค์เดียวเป็นพระชายา

บรรดาพระสงฆ์สาวกท่านก็อยู่ในกรอบของศีลของธรรม มาปฏิบัติตัวจนเป็นสรณะของพวกเรา เหล่านี้ท่านไม่เป็นพ่อค่านะ พ่อค้ากิเลสตัณหา ท่านเป็นพ่อค้าธรรม สะอาดสว่างหาแต่อรอดแต่ธรรมจนได้มาเป็นสรณะของพวกเรา

พุทธฺ สรณฺ คจฺฉามิ พระพุทธเจ้ามีเมียเดียว ธมฺมํ สรณฺ คจฺฉามิ สอนให้คนมีความปรารถนาน้อย ให้มีเพียงผิวเดียวเมียเดียว อย่ายุ่งเหยิงวุ่นวายเป็นบ้ากับกิเลสตัณหา จะกลายเป็นหมาเดือนเก้าเดือนสิบสองไป อย่าเป็น เราเป็นมนุษย์ทางไม่มี ถ้าไม่มีทางอย่าไปแข่งกับหมานะ หมาเขามีทางเดี่ยวเขาเอาหางฟาดหน้าผากเอาแตกกลับมาจะ เราจะอวดดีไปแข่งกับเขา เขามีทางเราไม่มีทางอย่าไปแข่ง สิ่งเหล่านี้กับสัตว์มันก็มี เขาไม่มีศีลมีธรรมก็ยังพอดู แต่มนุษย์เรามีศีลมีธรรมไปแข่งสัตว์ด้วยความเป็นผู้โลเลเจนนมากมาย ไม่มองดูหน้าผากหน้าเมียของตนเองซึ่งเป็นหน้ามนุษย์ด้วยกัน ผากเป็นผากตายด้วยกันมาตั้งแต่วันแต่งงาน ตกลงปลงใจกันว่าผากเป็นผากตายกันแล้ว แต่ไปทำอย่างอื่นให้เป็นความเสียหายแก่กันและกันนั้นไม่สมควรอย่างยิ่ง

ท่านสอนให้อยู่พอดิบพอดี ให้ต่างคนต่างดีผิวจะเย็นใจเมียจะเย็นใจ ความปรารถนาน้อยมอบให้กับมนุษย์ผู้มีขอบเขต ผิวเดียวเมียเดียวอยู่กันไป สุขทุกข์ให้สุขด้วยกัน ทุกข์ด้วยกัน เป็นด้วยกันตายด้วยกันไปอย่างนี้ นี่คือทางของศาสดาที่สอนมาแล้วทุก ๆ พระองค์ ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำนี้ไปปฏิบัติ อย่าโลเลในสิ่งเหล่านี้ไม่ดีเลย พระพุทธเจ้าองค์ใดไม่มีการที่จะชมเชย มีแต่ตำหนิเรื่องผิวมากเมียมากไม่มีสถานีจอดแวะ เลอะ ๆ เทอะ ๆ ใช้ไม่ได้ มนุษย์เรายังเป็นผู้ฉลาดด้วยแล้วไปทำอย่างนั้นเร็วมากที่สุด ไม่สมควร ยิ่งมนุษย์ชาวพุทธของเราด้วยแล้วอย่าทำเป็นอันขาด ให้เชื่อฟังพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้ามีผิวเดียวเมียเดียวมาเป็นศาสดาของโลก ใครมีร้อยผิวพันเมียเอามาแข่งพระพุทธเจ้าเคยมีที่ไหน ไม่เคยมี เรื่อย่ายืดเอามาแข่งพระพุทธเจ้าเราจะจมลงต่อหน้าเทวทัต ให้พากันจกดกันจำ

วันนี้เป็นวันมหามงคลของเราแล้ว เราได้พบทั้งชาติคือฟ้าหญิงท่านเสด็จมา นี้ชาติของชาติไทยเรา หัวใจของชาติไทยเรา ร่มโพธิ์ร่มไทรของชาติไทยเราอยู่จุดเดียวนี้ เพราะฉะนั้นต่างคนจึงต่างรักษาต่างสงวน ต่างคนต่างเทิดทูนเอาไว้ซึ่งหัวใจของชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราเมื่อมีพ่อแม่แล้วก็สงบรวมเย็น ลูกกำพร้าหาความสุขไม่ได้นะ มีก็คนก็ว่าเหวไปหมดไม่มีพ่อแม่ นี่คนไทยเรา ๖๒ ล้านคน พ่อแม่ของคนไทยเราคือวงศ์กษัตริย์ นี่คือหัวใจของชาติ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของชาติบ้านเมืองเรา วันนี้ท่านเสด็จมาในนามองค์กษัตริย์ที่เดียวจะเป็นอะไร นามขององค์กษัตริย์ก็คือนี้แหละ

วันนี้เป็นสิริมงคลแก่หูแก่ตาของเราทั้งหลายท่านเสด็จมา ท่านมีความรักใคร่ใฝ่ต่อธรรม ท่านอุทิศสำหรับเสด็จมา เราก็ก็นำท่านเป็นคติตัวอย่างอันดีงามแล้วไป

ประเพณีปฏิบัติตัวให้ดีบให้ดี แล้วก็จะเป็นสิริมงคล เป็นการเทิดทูนเกียรติยศของท่าน ให้มีความสูงส่งขึ้นไปโดยลำดับ เพราะอำนาจแห่งความดีของพวกเราทั้งหลายปฏิบัติบูชาคุณท่าน จำให้ดีนะ วันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านี้แหละไม่เทศน์อะไรมาก เหนื่อยนะเทศน์ไปๆ เหนื่อยแล้วหลงตา เทศน์เพียงเท่านี้แหละ ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd